

Fenomenalen

Mijnheer Winterteen werd aangesproken door een vrouw die hij niet mocht. De vrouw mocht hem vooral wel, vandaar ook haar aanspraak. Het een en ander vond plaats op een stil plekje, dus wij laten dat even zo. Het is leuk om nieuwsgierig te zijn, maar juist bij deze twee mensen weer minder. Er was ook een mevrouw Zeevrucht, maar zij werd door niemand aangesproken. Vandaag niet, gisteren al evenmin. Pijnlijk voor haar; zij sprak ons aan op onze nieuwsgierigheid, maar die hielden wij betreffende haar liever voor onszelf.

We kunnen nog iets zeggen over mijnheer en mevrouw Boterzacht, maar dat zullen we later doen.

Op sommige momenten – en dit is er daar een van – is uitstel beter dan uitvoer. Het nieuwsgierig zijn is een wonderlijk fenomeen en om die reden zou je een wonderlijk fenomeen altijd willen waarnemen. Edoch, de mensen die het niet zo hebben op fenomenen, of mensen die niet zo wonderbaarlijk zijn afgesteld, zullen durven afzien van het waarnemen. Dat stoort in het geheel niet, wij zullen het waarnemen van wonderbaarlijke fenomenen op onze eigen wijze blijven doen.

We kunnen nog een opmerking plaatsen over juffrouw Mantel-Zorg, die haar nieuwsgierigheid liet ontluiken vanaf haar veertigste levensjaar. Een wonderlijk fenomeen, dat nog fenomenaler werd nadat zij bij ons de cursus had gevolgd. Tot besluit nemen wij allen tegelijk een slok water en gaan daarna – op het gemak – op zoek naar nieuwe wonderbaarlijke fenomenen.

XXX,JUN,XIX; ach_jul_2tig